

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Zittinghoudende te 's-Hertogenbosch

zaaknummers: AWB 97/11350

V-nr: ve11000750

uitspraak van de president

in het geding tussen:

A.,
verzoeker,
gemachtigde: mr W.A. Venema,

en:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr M.C. van Drempt.

I. PROCESVERLOOP.

Verzoeker bezit de Congolese nationaliteit en is vreemdeling in de zin van artikel 1 van de Vw.

Op 29 april 1997 heeft verzoeker aanvragen om toelating als vluchteling dan wel om verlening van een vergunning tot verblijf ingediend. In de beschikking van 18 november 1997 heeft verweerder aangegeven dat de aanvraag van verzoeker om toelating als vluchteling naar aanleiding van een brief van verzoekers gemachtigde van 14 mei 1997 als ingetrokken wordt beschouwd. Voorts heeft verweerder de aanvraag om een vergunning tot verblijf niet ingewilligd.

De beschikking is op 2 december 1997 aan verzoeker uitgereikt waarbij hem is medegedeeld dat hij Nederland onmiddellijk diende te verlaten.

Op 2 december 1997 heeft verzoeker tegen de beschikking bezwaar gemaakt bij verweerder. Bij verzoekschrift van diezelfde datum heeft verzoeker de president verzocht een onverwijldde voorziening te treffen, inhoudende – kort gezegd - dat verweerder niet zal overgaan tot de uitzetting van verzoeker uit Nederland zolang nog niet beslist is op het door hem ingediende bezwaarschrift.

Dit verzoek is behandeld ter zitting van 6 januari 1999, alwaar verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Tevens is verschenen de gemachtigde van verweerder.

II. OVERWEGINGEN.

Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep ingesteld, de president van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijldde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 33b van de Vw beslist ingeval van een verzoek om een voorlopige voorziening de president van de rechtbank indien dat verzoek is gericht tegen een afzonderlijke beschikking, houdende weigering hangende de afdoening van het bezwaar uitzetting achterwege te laten, zoveel mogelijk tevens over de niet-inwilliging van de aanvraag om toelating.

De president is van oordeel dat zich hier een situatie voordoet als bedoeld in artikel 33b van de Vw en zal onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. In dit geding is derhalve

aan de orde of het bestreden besluit in rechte kan worden gehandhaafd. Daartoe moet worden gezien of dit besluit de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Bij de beoordeling van dit geschil gaat de president uit van het navolgende.

Verzoeker verblijft sedert 6 november 1995 in Nederland. Hij heeft toen aanvragen om toelating als vluchteling en om verlening van een vergunning tot verblijf ingediend. De hierop volgende procedure is geëindigd in een uitspraak van de rechtbank, zittingsplaats Zwolle, d.d. 10 januari 1997 (registratienummers Awb 96/7213 en Awb 96/7214). Verzoekers beroep is ongegrond verklaard en het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening niet ingewilligd omdat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig werd geacht. Op 29 april 1997 heeft verzoeker wederom aanvragen om toelating als vluchteling en om verlening van een vergunning tot verblijf ingediend. Bij brief van 14 mei 1997 heeft de gemachtigde van verzoeker het navolgende aan verweerder laten weten. '(...) Cliënt verzoekt u de aanvraag om toelating als vluchteling als niet ingediend te beschouwen. Cliënt handhaaft wel de aanvraag om de verlening van een vergunning tot verblijf. Grond daarvoor is de gewijzigde situatie in Zaïre als gevolg waarvan u op 18 april 1997 besloten heeft vooralsnog af te zien van verwijdering van Zaïrezen naar Zaïre.' Op 16 mei 1997 is verzoeker omtrent de nieuwe aanvragen gehoord door een contact-ambtenaar van het Ministerie van Justitie. Tijdens dit gehoor heeft verzoeker verklaard dat hij de nieuwe aanvragen heeft ingediend teneinde (wederom) in aanmerking te komen voor opvang. Uit het rapport van dit gehoor blijkt dat de brief van verzoekers gemachtigde van 14 mei 1997 door de contact-ambtenaar met verzoeker is besproken. Aan verzoeker is vervolgens door de contact-ambtenaar aan verzoeker medegedeeld dat hij tot het einde van de reactietermijn de tijd kreeg om met zijn gemachtigde hieromtrent te overleggen en naar verweerder te reageren.

Bij besluit van 18 november 1997 heeft verweerder verzoekers aanvraag om verlening van een vergunning tot verblijf niet ingewilligd.

Verzoeker heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat de aanvraag om toelating als vluchteling zou zijn ingetrokken. Daarnaast stelt verzoeker dat hij vanwege zijn activiteiten voor de UDPS te vrezen heeft voor de huidige machthebbers in de Democratische Republiek Congo (DRC) en er deswege een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) dreigt.

De president is van oordeel dat verweerder verzoekers aanvraag om toelating als vluchteling terecht als ingetrokken heeft beschouwd. De brief van verzoekers gemachtigde d.d. 14 mei 1997 laat daarover geen twijfel. Dat aan verzoeker bij gelegenheid van het gehoor van 16 mei 1997 de gelegenheid is geboden om deze verklaring te herzien geeft – nu verzoeker daarvan geen gebruik heeft gemaakt – geen aanleiding om hierover anders te oordelen. Derhalve dient thans beoordeeld te worden of verzoekers bezwaar tegen de weigering een vergunning tot verblijf te verlenen gegrond is.

Ingevolge artikel 11, vijfde lid, van de Vw kan verlening van een vergunning tot verblijf worden geweigerd op gronden aan het algemeen belang ontleend. Verweerder voert met het oog op de bevolkings- en werkgelegenheidssituatie hier te lande een beleid waarbij vreemdelingen in het algemeen – behoudens verplichtingen voortvloeiende uit internationale overeenkomsten – slechts voor verblijf in aanmerking komen, indien met hun aanwezigheid hier te lande een wezenlijk Nederlands belang is gediend of indien er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard.

Verzoeker heeft gesteld dat bij gedwongen terugkeer naar de DRC schending dreigt van artikel 3 van het EVRM. Verzoekers gemachtigde heeft daartoe gesteld dat UPDS-leden ook onder het nieuwe regime te vrezen hebben voor vervolging.

Overwogen wordt als volgt.

De president van de rechtbank, zittinghoudende te Zwolle, heeft in eerder genoemde uitspraak in duidelijke bewoordingen geoordeeld dat het relaas van verzoeker niet geloofwaardig is te achten. Zijdens verzoeker zijn geen nieuwe feiten of omstandigheden gesteld die thans tot een ander oordeel moeten leiden. Gelet hierop is, naar het oordeel van de president onvoldoende aannemelijk dat verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst een behandeling heeft te vrezen als bedoeld in artikel 3 van het EVRM.

Evenmin zijn klemmende redenen van humanitaire aard die zich verzetten tegen de terugkeer van verzoeker naar zijn land van herkomst of op grond waarvan verblijf van verzoeker in Nederland zou moeten worden toegestaan, aannemelijk gemaakt.

De president acht het zonder meer aannemelijk dat de bezwaarschriftprocedure niet tot een andere uitkomst zal leiden en dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan een andere beoordeling van de zaak van verzoeker. De president zal mitsdien het bezwaar van verzoeker met toepassing van artikel 33b van de Vw ongegrond verklaren.

In het kader van het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening strekkende tot een verbod op uitzetting dient tenslotte nog het volgende te worden beoordeeld.

Zijdens verzoeker is aangevoerd dat hij, in verband met de slechte algemene situatie in Congo op dit moment, in aanmerking dient te komen voor uitstel van vertrek.

Bij de brief van 26 augustus 1998 heeft verweerder aan de landelijke coördinator van de vreemdelingenkamers laten weten dat aan asiëlzoekers uit de DRC uitstel van vertrek wordt verleend, tenzij er sprake is van criminele antecedenten of de mogelijkheid van verwijdering naar een ander land.

Verweerder heeft zich echter op het standpunt gesteld dat aan verzoeker geen uitstel van vertrek hoeft te worden verleend omdat verzoeker uitsluitend heeft verzocht om verlening van een vergunning tot verblijf en geen asiëlverzoek heeft ingediend. Omdat de bevoegdheid tot het verlenen van uitstel van vertrek een discretionaire bevoegdheid betreft wordt door verweerder een parallel getrokken met de voorwaardelijke vergunning tot verblijf (vvtv). In de zogenaamde 'vvtv-indicatorenbrief' van 18 december 1997 heeft verweerder hieromtrent onder meer aangegeven dat thans alleen vreemdelingen die in Nederland asiël hebben aangevraagd voor een vvtv in aanmerking komen. Het vvtv-beleid is slechts onderdeel van het asiëlbeleid. Verweerder heeft voorts verwezen naar een uitspraak van de rechtbank, zittinghoudende te 's-Gravenhage d.d. 28 september 1998, waarin is geoordeeld dat, gelet op het discretionaire karakter van de vvtv-verlening, het restrictieve beleid dat verweerder voert niet onaanvaardbaar is. Verweerder heeft voorts gesteld dat verzoeker weliswaar in het verleden een asiëlaanvraag heeft gedaan, maar die aanvraag is afgewezen en hem is nog voor het huidige uitstel van vertrek-beleid met ingang van 20 augustus 1998 van kracht werd, aangezegd om Nederland te verlaten.

De president overweegt hieromtrent als volgt.

Ingevolge artikel 22, lid 1 van de Vw kunnen vreemdelingen aan wie het niet is toegestaan in Nederland te verblijven, worden uitgezet.

Ingevolge artikel 12b van de Vw kan - kort gezegd - Onze Minister een vvtv verlenen aan een vreemdeling die zich in Nederland bevindt en een aanvraag om toelating heeft ingediend.

Artikel 1 van de Vw geeft aan dat in deze wet onder 'toelating' wordt verstaan: instemming door Onze Minister met het bestendig verblijf in Nederland van een vreemdeling.

Verweerder heeft bij de beoordeling of uitstel van vertrek moet worden verleend naar het oordeel van de president niet ten onrechte aansluiting gezocht bij de beoordeling van een vvtv-verlening. Reeds gelet op de tekst van de betreffende bepalingen in de Vw dient te worden geconcludeerd dat verweerder ten onrechte het standpunt inneemt dat verlening van een vvtv of - zoals in casu - uitstel van vertrek afhankelijk is van een asiëlverzoek. Immers, ingevolge artikel 12b van de Vw kan een vreemdeling in aanmerking komen voor een vvtv indien er sprake is van een aanvraag om toelating. Gelet op artikel 1 van de Vw wordt met toelating bedoelt ieder toegestaan bestendig verblijf in Nederland. Verweerder heeft dan ook niet de vrijheid om de toelating in de zin van artikel 12b van de Vw restrictief - in de zin van 'toelating als vluchteling' - uit te leggen. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen is de president van oordeel dat ook verzoeker die een aanvraag heeft ingediend om verlening van een vergunning tot verblijf op grond van klemmende redenen van humanitaire aard, waarbij tevens een beroep is gedaan op de algemene situatie, in aanmerking dient te komen voor uitstel van vertrek, tenzij mocht blijken dat er ten aanzien van verzoeker sprake is van criminele antecedenten. Verweerder zal worden opgedragen binnen een termijn van twee weken met inachtneming van deze uitspraak opnieuw te beslissen op het uitstel van vertrek aan verzoeker.

Verweerder zal, gelet op hetgeen is overwogen ten aanzien van het uitstel van vertrek, worden veroordeeld in de kosten van deze procedure. Deze kosten zijn met inachtneming

van het Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage begroot op in totaal f 1420,= voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand: * 1 punt voor het indienen van een verzoekschrift; * 1 punt voor het verschijnen ter zitting; * waarde per punt f 710,=; * wegingsfactor 1.
Beslist wordt mitsdien als volgt.

III. BESLISSING.

De president:

I. verklaart het door verzoeker ingediende bezwaar ongegrond;

II. wijst het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening toe;

III. bepaalt dat verweerder binnen twee weken opnieuw zal beslissen op het uitstel van vertrek aan verzoeker met inachtneming van deze uitspraak;

(...)